

NASTAĆ SIĘ (2) *vb pf*

part praet act nastąwszy sie (2).

Sł stp brak, Cn s.v. nabiegałem się, Linde bez cytatu.

Pf od „1. stać”, z formantem na- + się wyrażającym nadmiar (2) :

Zwrot: »nastać się (długo) u drzwi« [szyk zmienny] (2): RejWiz 122; iż gdy vbogi kmiothek przyfzedł do niego w iákieysi też potrzebie swoiey/ nástawłzy lie długo v drzwi pośzedł do domu RejZwierc 65.

Formacje współrdzenne cf STAĆ.

JR, KW